

A régészeti munkák során 25 különböző méretű gödör és 3 árok került elő. A kiásott objektumokból kevés régészeti lelet (főleg állatsont) vált ismertté. A 3 gödörből ismert, alig fél tucat kerámiatöredék alapján a lelőhely késő szarmata/kora népvándorlás kori lehet. A betöltésük alapján valószínűsíthető, hogy a gödörök egy része szintén ehhez a korszakhoz köthető. Előkerült továbbá még két ún. „piskóta” alakú gödör, melyek formájukat tekintve az őskori telepekről ismert hasonló alakú objektumokkal mutatnak közeli kapcsolatot. Az objektumok jellegéből és elhelyezkedéséből adódóan feltételezhető, hogy egy település részét képezhették, mely az Epreskert utca ezen szakaszára közel merőlegesen húzódnak K-i és Ny-i irányban egyaránt.

Munkatársak: Hullám Dénes régész, Goda Edina, Lönhardt Denisa, Cseke Zsófia és Csécsi Noémi technikusok (Déri Múzeum).

SZELEKOVSKY MÁRTA

60. Debrecen-Nagymacs, Béke Tsz.

(KÖH 37394)

(Hajdú-Bihar megye) Sza

2011. október 4–5-én végeztük el a lelőhely megelőző régészeti kutatását. A Debrecen-Nagymacs és Debrecen-Kismacs közötti szennyvízvezeték nyomvonalába eső lelőhelyen 12 régészeti jelenséget tártunk fel a 2 m széles nyomvonalban. A legkorábbi leletek a római császárkorból kerültek elő. Két szarmata kori veremház részletét tártuk fel. Hossztengelyük K–Ny irányú volt, az egyik kemencéje is beleesett a nyomvonalba. A kemence platnijában nagy mennyiségű kerámiát találtunk. A többi feltárt jelenség leletanyag nélküli teknős aljú, vagy trapéz keresztmetszetű árok volt.

Munkatárs: Fehér Csaba.

D. SZABÓ LÁSZLÓ

61. Debrecen, Rózsa-dűlő

(KÖH 58424)

(Hajdú-Bihar megye) Sza

2011. október 5–7. között végeztük a lelőhely megelőző régészeti kutatását. A Debrecen-Nagymacs és Debrecen-Kismacs közötti szennyvízvezeték nyomvonalába eső lelőhelyen 25 régészeti jelenséget tártunk fel. A lelőhelyre jellemző volt a nagyon kevés kormeghatározó lelet. A szarmata időszakra jellemző méhkas alakú gödörök mellett, a feltárt objektumok nagy része sekély gödör volt. Nem volt lelet a lelőhely É–D irányú teknős aljú árkaiban és a cölöplyukakban sem.

Munkatárs: Fehér Csaba.

D. SZABÓ LÁSZLÓ

62. Decs, Ete

(KÖH 20014)

(Tolna megye) Kk

A mezőváros területén az 1996 óta folyó komplex régészeti kutatási program keretében 2010–2011 folyamán is folytattuk a megfigyeléseket.

2010. január 17-én terepbejárást folytattam a mezőváros területén, az évek óta nem szántott részén. A település feltárt temploma helyén mélyszántást végeztek, a szokásos, késő középkorra jellemző kerámiatöredékeket lehetett látni, valamint téglatörmelék.

Június 6-án, majd 29-én a szántás közben végzett rongálást állapítottuk meg B. Kohári Gabriella régészeti felügyelővel (KÖH) együtt. Az É–D irányú, a két tulajdonos birtoka közötti árokban a mélyítés következtében a szántás alatt már minden bizonnyal egykori épületek maradványait lehetett megfigyelni.

November 25-én további megfigyeléseket végeztem a vízrajzi viszonyok alakulása tekintetében az őszi időjárási viszonyokat figyelembe véve. Továbbra is megfigyelhető a mezőváros dombját egykor körülvevő víz, patak nyoma.

2011-ben augusztus végén és októberben végeztem terepbejárást. A középső és a K-i területen a kukorica utáni szokásos, terepbejárási megfigyelésekre nem volt igazán alkalmas a terület.

Terepbejárásaim fő megfigyelési eredménye, hogy a mezőváros területe további pusztulást mutat a folyamatos szántóföldi művelés miatt. A domb a szántás következtében egyre inkább lepusztul, a szántás mélyülése miatt minden bizonnyal újabb régészeti rétegekbe mélyed, rongálva azokat.

VIZI MÁRTA

63. Demecser határa

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) U, B, Á

2011. január 18–19-én régészeti terepbejárást végeztünk Demecser határában. A vizsgálat a Dombrád 22 kV-os összekötő vezeték létesítése Kék–Dombrád vonal közötti építkezés területén és környezetében történt. A 2900 m hosszú terület két hosszabb É–D futású, valamint két K–Ny tájolású szakaszból állt. Az első É–D irányú szakasz a Kossuth Tsz-től K-re, kb. 560 m-re, a Nagyhalász–Pátrohai csatorna É-i oldalánál kezdődik. É-i irányban halad kb. 720 m-t egy K–Ny futású dűlőútig, majd a dűlőút nyomvonalát követi K-i irányban kb. 100 m-t. A két szakaszon 2 új régészeti lelőhelyet regisztráltunk. A területről általánosságban elmondható, hogy egy mélyen fekvő, vizenyős, egykori lápos vidék, melyet ÉNy–DK futású kisebb-nagyobb homokhátság tagolnak. Felszínükön a kisebb parcellák a belvíz miatt műveletlenek, gazzal benőttek.

A 100 m hosszú 2. szakaszt, egy 1450 m hosszú É–D irányú szakasz követi, mely É-on egy K–Ny irányú csatornánál fordul el K-nek. Itt további két lelőhelyet dokumentáltunk.

Beke-tó-sziget, Kossuth Tsz-től K-re (KÖH 77689): A Beke-tó-sziget Ny-i részén a Nagyhalász–Pátrohai csatornától É-ra, a mocsárból kiemelkedő homokháton újkőkori cserepeket gyűjtöttünk. A K–Ny tengelyű lelőhely kiterjedése 350×200 m.

Lázi É, Kossuth Tsz-től ÉK-re (KÖH 47218): Az előző lelőhelytől kb. 150 m-re É-ra jelentkező ÉNy–DK tengelyű, ovális lelőhely. A Beke-tó-sziget Ny-i oldalánál kezdődik és átnyúlik a Vári-dűlő területére is. Kiterjedése 850×250 m. A felületét borító őszi vetésben őskori (bronzkori) leleteket gyűjtöttünk.

Beke-tó-szigettől-Ény-ra (KÖH 77691): Az előző lelőhelytől kb. 150 m-re ÉK-re, a Beke-tó-sziget ÉNy-i oldalánál húzódó kisebb homokhátságon jelentkező ÉNy–DK tengelyű ovális